

Grant kapitány gyermekei. Nagy látványos szmü 10 képben. Írta Jules Verne és D'Ennery. Ford. Fái J. Béla. Bem. 1879. dec. 19. Népszínház. Szereplők: Harry Grand: Együd István; Dzsemsz: Csataj Zsófi; Meri: Eichner Anna; Róbert: Rákosi Szidi; Lord Edvárd: Eöry Gusztáv; Lédi Arabella: Klárné Angyal Ilka; Paganel: Horváth Vince.

Grassalkovich Antal herceg, cs. kir. kamarás, v. b. t. t., sz. 1771. szept. 12-én, megh. 1844. szept. 29-én, Gödöllőn. Pesten az 1834. jún. 14-iki Játékszíni Küldöttség ülésén bejelentette, hogy a pesti hatvani kapun kívül majorház helyének falerakodó helyül használt részét a Nemzeti Színház helyéül odaajándékozta oly kikötéssel, hogy az soha el ne adassék, se más célra ne fordíttassék. 1835. szept. 22-én G. herceg jelentette, hogy a telket átírta, átengedte és megbízottja által resignálta. (V. ö. Nemzeti Színház.)

Grasso Giovanni, olasz színész, szicíliai társulatának vendégjátéka 1908. okt. 23-án volt a Magyar Színházban. »Fendalismo« c. drámával kezdte meg előadásait.

Graveure (gravör) Louis, belga származású, amerikai tenorista, Angliában nevelkedett és másfél évtized óta él Amerikában, ahol a legünnepeltebb színészek közé tartozik. Nagy tekintélye van, mint ének-pedagógusnak, amit az is bizonyít, hogy a State College of Michigan énekosztályainak igazgatója. Járt Európában. Előbb baritonista volt, de csak mint koncert-énekes működött. 1927 óta tenorista és sikerült neki elérnie a három vonalú ének az eléneklését és ez alatt az idő alatt teljesen átalakult a baritonális hangszíne tenor hangszínné. Tehát nem felsrófolt bariton hang, hanem ellenkezőleg, képzett tenor. 1929. márc. 4-én a Városi Színházban énekelte »Carmen«-ben Don José szerepét, különösen a levél-áriát többször megismételtették, azután márc. 6-án nagy sikerrel énekelte Faustot. Berlinben Brunó Walter vezetése alatt, ugyancsak mint Don José mutatkozott be a Staatsoperben. Carmen szerepét akkor felesége, Eleonóra

Painter énekelte, aki Amerika egyik legünnepeltebb énekesnője.

Grazie Marie Eugenie delle, magyar származású német író, sz. 1864. aug. 14., Fehértemplomban. Ifjúkorát Magyarországon töltötte, majd Bécsbe költözött. Művei német nyelven jelentek meg. Drámái: »Saul« (Wien, 1885.), »Das Schlagende Wetter« (1900.), »Der Schatten Ver Sacrum« (1906), »Narren der Liebe« (vj. 1905.).

Gréban Arnoul, párizsi kanonok. Nálunk is adott színműve: »A Jézus Krisztusról szóló igazi passio«. Írta 1452-ben. Ford. Váradi Antal. Bem. 1924. ápr. 12. Nemzeti Színház. Liturgiai zenéjét összeállította és átdolgozta Lavotta Rezső. (Újra adták 1925—1929. nagyhéten).

Greguss Ágost, esztétikus, műfordító, kritikus, sz. 1825. ápr. 27-én, Eperjesen, megh. 1882. dec. 15-én, Budapesten. Tanulmányait az eperjesi és rozsnói gimnáziumban s a hallei egyetemen végezte. 1846-tól kezdve a szarvasi evangélikus gimnázium tanára. A szabadságharó után pesti újságíró. 1870-től kezdve a budapesti egyetemen az esztétika tanára. Elismert tudós, esztétikus és kritikus volta lassankint háttérbe szorította a költőt. Pedig pályáját versekkel kezdte és versekkel végezte. Lefordította Shakespeare-től: »Szeget-szeggel«, Pest, 1866. »Athéni Timon«, 1867. c. drámáit. »Lángész« c. vj. 1860. Teleki-díjat nyert. »Levél«, vj. »Nőbiztosítás«, szmü. Bem. 1861. febr. 10. Nemzeti Színház. Szakkönyve: »Shakespeare pályája«. Szarvas, 1880. (Dramaturgiai tanulmány). Magyarázatot írt Molière; »Tudós nők« c. vj-ához, melyet Arany László ületett át magyar nyelvre.

Greguss Gyula, fizikus és író, Ágost öccse, sz. 1829. dec. 3-án, Eperjesen, megh. 1869. szept. 5-én, Pesten. Mint jogász résztvett a szabadságharcban, utána Bécsben fizikussá képezte ki magát. 1857-ben tanár, majd igazgató volt a pesti evang. főgimnáziumban. Lefordította: Don Pedro Calderon de la Barca: »Az állhatatos fejedelem« 3 felv. színművét spanyolból, Győry Vilmossal.